

[Bodil Koch.]

tro, at når man lader sig vie, da bliver man gudfrygtig, og når man ikke lader sig vie, da mister man sin guds frygt, og jeg tilstår, at ingen af delene kan jeg rime enten med kristendom, sund fornuft eller daglig erfaring, så det er mig en alt for dyb hemmelighed.“

Med et citat af Luther af hans skrift fra 1530 om ægteskabssager skal jeg henstille, at vi her i folketinget alvorligt overvejer, om det foreliggende forslags § 10 burde indføjes i den ægteskabslov, der var til første behandling i går. Luther siger i det nævnte skrift:

„Ingen kan jo benægte, at ægteskabet er en udvortes verdslig ting som klæder og spise, hus og gård, og underkastet den verdslige øvrighed, hvilket jo og de mange love, kejserne have givet derom, klart bevise . . . Derfor vil jeg slet ikke blande mig i sådanne sager og beder, at man vil lade mig være fri derfor.“

Spørgsmålet om tvungen borgerlig vielse vil jo nok vække en livlig debat og vil måske endnu 117 år efter Grundtvigs dybtborende argumentation til gunst for den borgerlige vielse også vække modstand og forargelse. Det går jo så godt, som det går, vil mange sige, hvorfor skal vi røre ved disse besværlige ting? Det går jo så gelinde mellem kirken og staten. Men måske svagheden i vores moderne velfærdssamfund er den, at tingene går så gelinde, og vi har så travlt, og vi er så pressede, at vi meget ofte ikke giver os tid til at hitte ud af, hvilket erkendelsesgrundlag der egentlig ligger bag vore handlinger og vore beslutninger. Jeg tror, at det ville være godt, om vi tænkte os lidt bedre om. Jeg tror, at det ville være til gavn både for staten og for kirken.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Poul Dam*): Jeg ville gerne have kunnet takke alle ordførerne for en velvillig modtagelse, for så vidt som man var velvilligt indstillet over for tanken om at få en debat på et

bredere grundlag end det, som justitsministerens forslag havde givet, men ved nærmere gennemgang af mine notater ser jeg, at i hvert fald fru Merete Bjørn Hanssen ikke sagde noget som helst venligt, så jeg må udelade hende, hvad jeg er meget ked af at måtte gøre. Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at et af formålene med at fremsætte et sådant lovforslag er at yde et bidrag til debatten. Dette skal ikke forstås sådan, at vi på forhånd hævder, at dette forslag ikke kan bruges til noget; tværtimod, vi tror, at det, hvis man ellers ville gå ind for det, i det store og hele var anvendeligt som en gennemført lov.

Men det, der er det principielle formål og må være det i den situation, man står i som oppositionsparti, må være at yde et grundigt og forholdsvis omfattende bidrag til debatten; og at dette er sket med dette forslag, i meget høj grad på grund af pressens velvillige bistand, kan der jo ikke være nogen tvivl om. Jeg indrømmer, at noget af pressens bistand har haft form af, skal vi for nu ikke at overdrive det sige en let fortegning, et vist rygtemageri, et rygtemageri, som debatten her i dag har været behageligt fri for. Det eneste rygte, der er blevet bragt til torvs i dag, er dette meget gamle, som justitsministeren anvendte, den udmærkede Cæsars rygte om briternes mærkværdige adfærd; det er vistnok aldeles upålideligt som alle disse rygter, der findes i oldtidens rejsebeskrivelser. Folk vil gerne fortælle om det, de har set, og det gør de pænt og ordentligt, og så vil de gerne fortælle noget rigtig fantastisk og pirrende og pikant om det, de ikke har set noget til. Det findes hos næsten dem alle sammen, og Cæsar holdt sig altså ikke for god til det; han var efter sigende en udmærket forlægger, han var også en af verdens første bladudgivere, der vidste, hvad læserne ville have.

Jeg havde ikke ventet, at man kunne tilslutte sig det hele. Men jeg har med glæde konstateret, at vi i dette forslag har kunnet fremføre en række enkeltheder, en række